

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਜੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲੈ ਆਓ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਾਦੇ ਤੋਂ ਫਿਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਗਿਆ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਹਾਡੀ ਪੜਾਈ ਦਾ ਸਾਰ ਕੀ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਅਭਿਆਸ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਹਾਡੀ ਪੜਾਈ ਹੈ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ। ਇਸ ਪੜਾਈ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਦੇਹੀ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਵੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਏਵੇਂ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੋਟੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਮਹੀਣ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ ਹੈ, ਬਾਪ ਵੀ ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਭੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਭੁੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬੈਟਰੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਰਤਬਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਕਿੱਥੇ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾਸ-ਦਾਸੀਆਂ। ਜਿਹੜੇ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਚੰਗੇ, ਸਪੂਤ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਫਰਮਾਂਬਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਟੀਚਰ ਦੀ ਮੱਤ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣਗੇ। ਜਿੰਨਾ ਰਜਿਸਟਰ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨੇ ਮਾਰਕਸ ਚੰਗੇ ਮਿਲਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗ਼ਫ਼ਲਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਕਿ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਫੇਲ ਹੋਏ ਸੀ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਫੇਲ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਤਯੁਗੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਕਲਯੁਗੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ-ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਚੜ੍ਹਦੇ-ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਚੜ੍ਹੋਗੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾਫਰਮਾਂਬਦਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਸ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਆਗਿਆ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਵਾਦੇ ਤੋਂ ਫਿਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਰਤਿਗਿਆ ਕਰ ਫਿਰ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜਿਵੇਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਚੋਜ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਕਿੰਨਾਂ ਸੋਹਣਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਵੰਸ਼ੀ ਹੋ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰਵੰਸ਼ੀ ਬਣੇਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਕੋਈ ਦਿੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਰੂਹਾਨੀ ਸੰਸਥਾ ਤੁਹਾਡੇ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਮਿਟੇਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ, ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਥੋੜੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਹੁਣ ਖੜਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਥੁਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫੇਰ ਥੁਰ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਟਾਲ-ਟਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਇਹ ਲੰਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੰਕਾ ਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵੀ ਸਮੁੰਦਰ ਤੇ ਹੈ। ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ ਪਾਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੜਾਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲੇ, ਪੜਾਈ ਦਾ ਰਿਜਲਟ ਨਿਕਲੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੜਾਈ ਵਿੱਚ ਲਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਪੜਾਈ ਵਿੱਚ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ। ਉੱਠਦੇ, ਬੈਠਦੇ, ਚਲਦੇ, ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੜਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਥੇ ਨਾਪਾਸ ਨਾ ਹੋ ਜਾਈਏ। ਖਾਸ ਸਵੇਰੇ ਬਗ਼ੀਚੇ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਦੇ ਸ਼ੌਰ ਦੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਗੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਪਾਓ ਫਿਰ ਭੁੱਲਾਂਗੇ ਨਹੀਂ। ਏਕਾਂਤ ਦੇ ਸਥਾਨ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ-ਸ਼ੁਰੂ

ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਲਾਸ ਪੂਰਾ ਕਰ ਕੇ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਨਾਲੇਜ ਡੀਪ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਭਗਤੀ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤ ਅਵਸਥਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤੀ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂ ਨਾ ਪੜ੍ਹੇ, ਵਾਪਸ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਵੀ ਵੰਡੁਰਫੁਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਏਕੁਰੇਟ ਹੈ। ਜਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ। ਲੀਵਰ ਅਤੇ ਸਲੈਂਡਰ ਘੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਲੀਵਰ ਘੜੀ ਬਿਲਕੁਲ ਏਕੁਰੇਟ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈਆਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਲੀਵਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਈਆਂ ਦਾ ਸਲੈਂਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਘੜੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਲਦੀ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਲੀਵਰ ਘੜੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਲੈਂਡਰ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਲੀਵਰ ਬਣਨ ਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਾਜਾਈ ਪਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਮਿਹਨਤ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਜਿੰਨਾ ਪਹਿਲਵਾਨ ਬਣਨਗੇ ਤੇ ਮਾਇਆ ਵੀ ਜਬਰਦਸਤ ਲੜੇਗੀ। ਮੱਲ ਯੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਵਾਨ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ, ਮਹਾਵੀਰ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੂਫਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮਾਇਆ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰੇ, ਤੂਫਾਨ ਲਿਆਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹਾਰਨਾ ਨਹੀਂ। ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਤੂਫਾਨ ਭਾਵੇਂ ਆਵੇ, ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਗਿਰਾਉਣ ਲਈ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਵਾਨ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਤੂਫਾਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਪਰ ਚਲਦੇ-ਚਲਦੇ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋਕੇ ਝੱਟ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ। ਬੇਕਾਇਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪਦ ਪਾਵੇਗੇ। ਅੰਦਰੋਂ ਆਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਯਾਦ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਥੋੜਾ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਥੋੜਾ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੇ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੀ-ਕੀ ਪਦ ਮਿਲਣਗੇ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਲੁੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕੈਣ ਕੀ-ਕੀ ਬਣਨਗੇ। ਆਪ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹਾਰਟਫੇਲ ਹੋ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦ ਪਾਵਾਂਗੇ? ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ, ਤੂਫਾਨ, ਬਰਸਾਤ, ਨੈਚੁਰਲ ਕਲਾਮੀਟੀਜ਼ ਪੁੱਛ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਤਾਂ ਬੈਠਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ। ਜੇ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉੱਚਾ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜੇ ਜਰੂਰ ਸਮਝਦਾਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੇ ਰੈਯਤ(ਪ੍ਰਜਾ) ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਣ। ਆਈ.ਸੀ.ਏਸ.ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜੇ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਲਿਕ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਫਿਰ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਾਵ। ਇਹ ਹੈ ਉਸੇ ਗੀਤਾ ਦਾ ਐਪੀਸੋਡ। ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਨ ਦੀ ਹੀ ਗੀਤਾ ਹੈ। ਬਨਾਵਗੇ ਤੇ ਬਾਪ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੇ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ !

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਰਾਤ੍ਰੀ ਕਲਾਸ -5-1-69 ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਟੀਚਰ ਕੈਣ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹੀ ਯਾਦ ਕਿ ਸਾਡਾ ਟੀਚਰ ਕੈਣ ਹੈ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਮੇਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੇ ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਅਤੇ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬਾਪ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਇਹ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕੀ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਤਿੰਨੇ ਯਾਦ, ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਤਿੰਨੇ ਯਾਦ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਚੱਕਰ ਲਾ ਕੇ ਆਏ ਹਨ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਬਾਪ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਮੁਕਤੀ-ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪਾਕੇ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਦੈਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁੱਧ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗੰਦਗੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਬਾ ਨੂੰ

ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਤਾਂ ਤਿੰਨੋਂ ਪੈਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਣਗੇ। ਸਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੇਵੀਗੁਣ ਵੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਰਾਮਾਤ, ਕਰਾਮਾਤ ਜਿੰਨੀ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਓਨੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਾ ਸਕਦੇ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਲਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਇਸ ਇਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਜਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਗੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਫਲਾਨੀ-ਫਲਾਨੀ ਡਰੈਸ ਵਿੱਚ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵੀ ਬਣਨਗੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਦਾਨ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲਵਾਂਗੇ ਸਾਰੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰ ਘਰ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਗਾਈਡ ਬਣੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਕਈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ 4999 ਵਰ੍ਹੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ 4999 ਵਰ੍ਹੇ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ 83-84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਜਰੂਰ ਪਹਿਲੇ ਆਏ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਛਾ ! ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਨਾਈਟ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਹਯੋਗੀ ਭਵ: ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ - ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉੱਥੇ ਮਨ-ਬੁੱਧੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇਪਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਰੋ ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ, ਗਿਆਨ ਦਾ, ਗੁਣਾਂ ਦਾ, ਸੁੱਖ-ਸ਼ਾਂਤੀ, ਆਨੰਦ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਮਰਜ ਕਰੋ, ਇਸ ਨਾਲ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦੇਹ-ਭਾਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣੋ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਸਾਰੇ ਬੰਧਨ ਆਪੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ।
